

NINA NO INJURIES NO ACCIDENTS AT WORK

EEN GREEP UIT DIVERSE VOORBEELDEN UIT DE DAGELIJKE PRAKTIJK VAN BOSKALIS | SEPTEMBER 2016

VEILIG WERKEN IN ONVEILIGE REGIO'S

Alwin van den Bosch, Tender & Proposal Manager Area West

Hoe zorg je ervoor dat collega's veilig kunnen werken in een onveilige regio? In onze area hebben we bijvoorbeeld te maken met drugskartel-gerelateerde misdaad in Mexico, maar ook met criminaliteit in de noordelijke havens van Peru (Talara en Paita). Dit vereist een specifieke voorbereiding. Vaak werken wij samen met organisaties als 'Control Risk' om te inventariseren wat lokaal de risico's zijn voor de vloot en voor het personeel aan de wal. En welke maatregelen we hiertegen kunnen nemen. Zo hebben we op het project in Talara aan boord van de Coronaut extra sloten laten zetten op de deuren en hebben we extra verlichting aangebracht. Verder werd er een wachtbootje ingezet ter voorkoming van indringers. Voor gebieden met een verhoogd risico, zoals Lazaro

Cardenas in Mexico, wordt een security protocol opgesteld. Daarin staan algemene gedragsregels, welke gebieden onveilig zijn en wat de aanbevolen routes zijn voor het vervoer van medewerkers van en naar de werkplek. Vaak komt het ook neer op het handhaven van een 'low profile'. Zo heeft ons kantoor in Tuxpan, Mexico, geen herkenbare emblemen of vlaggen.

Belangrijk tot slot is het om iedereen goed te (blijven) informeren, zodat elke medewerker weet waar hij/zij aan toe is en rekening houdt met strengere eisen dan op andere werken gewoon is. 'Security' is dan ook een vast onderdeel van iedere kick-off meeting, en staat bij iedere projectinductie op de agenda. Onze ervaring is dat openheid geen angst aanwakkerd, maar mensen juist het gevoel geeft dat het risico serieus wordt genomen en dat ze veilig kunnen werken.

ARIS CAMERA: ZIEN WAT ANDEREN NIET ZIEN!

Voor baggerwerkzaamheden in de haven van Portsmouth waren duikers nodig. Tegelijk was een van de NINA-doelstellingen om het aantal duikoperaties te verminderen. Het team bedacht een manier om dit te realiseren. Gerrit Jan van den Bosch, projectmanager Boskalis Westminster Limited, deelt deze good practice.

"In het betreffende baggergebied zijn vele honderden objecten gelocaliseerd. Al vroeg besloten wij dat het nodig was om duikers in te zetten om die objecten weg te halen. Omdat de haven van Portsmouth in de Tweede Wereldoorlog zwaar gebombardeerd is, moeten alle objecten geïnspecteerd worden: is het wel of geen UXO (Unexploded Ordnance)? We wisten dus dat deze operatie een uitdaging zou worden en veel tijd in beslag zou nemen. Op zoek naar ideeën om de veiligheid en de efficiëntie te verhogen stelde een van onze collega's van Boskalis Hirdes voor om een Aris-camera te gebruiken voor de identificatie van objecten. Dit is een onderwater sonarapparaat, dat in donker en

troebel water kan 'zien' wat er aan de hand is. Dit stelt ons in staat om door te werken in omstandigheden met zeer slecht zicht."

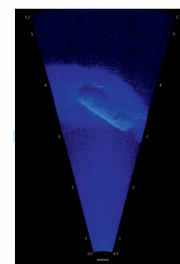
HOE WERKT HET?

"Nadat we ons ervan hadden vergewist dat we de Aris-camera veilig in het water kunnen gebruiken in de nabijheid van een duiker, zijn we het gaan uitproberen. De procedure: eerst inspecteren we een object met de camera. Onze UXO-expert aan boord kijkt mee: als het een UXO zou kunnen zijn sturen we er een duiker op af. Als het geen verdacht object is hoeft dat niet. Verder gebruiken we de camera ook om de duiker naar het betreffende object te leiden. Dit zou anders veel tijd vergen, vanwege het slechte zicht op de zeebodem."

VOORDELEN

"Een van onze NINA-doelstellingen voor dit project was het verminderen van het aantal duikoperaties. Met deze aanpak hebben we dat bereikt. We hebben daarnaast ook de tijd dat een duiker in het water is verkort, waardoor we de risico's voor de duiker

verkleind hebben. Daarbij zijn we ook nog in staat om meer objecten efficiënt en veilig te onderzoeken."

| ARIS camera ziet een mogelijke UXO

| Duikers in Portsmouth

